

Republika Hrvatska
Županijski sud u Zagrebu
Trg Nikole Šubića Zrinskog 5

Poslovni broj: KŽ-679/2025-7

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Županijski sud u Zagrebu, kao drugostupanjski sud, u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda Lidije Vidjak kao predsjednice vijeća te Siniše Pleše i Jasne Smiljanić kao članica vijeća, uz sudjelovanje zapisničarke Kristine Šušilović, u kaznenom predmetu protiv optuženog Valentina Dedića, zbog kaznenog djela protiv imovine – iznude u pokušaju - iz članka 243. stavka 3. Kaznenog zakona („Narodne novine“ broj: 125/11, 144/12, 56/15, 61/15, 101/17, 118/18 i 126/19 - u daljnjem tekstu: KZ/11) u svezi s člankom 34. KZ/11, rješavajući povodom žalbe optuženog Valentina Dedića izjavljene protiv presude Općinskog kaznenog suda u Zagrebu broj K-1608/2020-112 od 24. srpnja 2025., na sjednici vijeća održanoj 21. srpnja 2026. u prisutnosti braniteljice optuženog Valentina Dedića, odvjetnice Helene Aleksić

p r e s u d i o j e

Odbija se žalba optuženog Valentina Dedića kao neosnovana i potvrđuje prvostupajnska presuda.

Obrazloženje

1. Pobijanom presudom Općinski kazneni sud u Zagrebu proglasio je krivim optuženog Valentina Dedića, zbog počinjenja kaznenog djela protiv imovine – iznude u pokušaju - iz članka 243. stavka 3. KZ/11 u svezi članka 34. KZ/11, činjenično pobliže opisanog u izreci presude, te ga je, na temelju istih zakonskih propisa, osudio na kaznu zatvora u trajanju 8 (osam) mjeseci i primjenom članka 56. KZ/11 izrekao mu je uvjetnu osudu na način da kazna zatvora na koju je osuđen neće biti izvršena ako optuženik u roku 4 (četiri) godine ne počini novo kazneno djelo.

1.1. Na temelju članka 148. stavka 1. i 6. Zakona o kaznenom postupku („Narodne novine“ broj: 152/08, 76/09, 80/11, 121/11, 91/12 – odluka Ustavnog suda, 143/12, 56/13, 145/13, 152/14, 70/17, 126/19, 130/20, 80/22, 36/24 i 72/25 – u daljnjem tekstu: ZKP) optuženi Valentino Dedić je oslobođen plaćanja troškova troškove kaznenog postupka iz članka 145. stavka 2. točka 6. ZKP.

2. Protiv navedene presude žalbu je podnio optuženi Valentino Dedić po braniteljici Vesni Rogulj, odvjetnici iz Zagreba, a žali se zbog pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja i povrede kaznenog zakona, te predlaže da drugostupanjski sud pobijanu presudu ukine i predmet uputiti prvostupanjskom sudu na ponovno suđenje.

2.1. Odgovor na žalbu nije podnesen.

2.2. Na temelju članka 474. stavka 1. ZKP spis je dostavljen Županijskom državnom odvjetništvu u Zagrebu.

2.3. O sjednici vijeća, na temelju članka 475. stavak 1. ZKP, na njihov zahtjev, izvješteni su optuženi Valentino Dedić, njegova braniteljica odvjetnica Vesna Rogulj te državni odvjetnik. Na sjednicu nije pristupio, uredno obaviješten državni odvjetnik te optuženik, dok je u zamjenu za braniteljicu, odvjetnicu Vesnu Rogulj, pristupila odvjetnica Helena Aleksić, koja je na sjednici iznijela razloge žalbe.

3. Žalba optuženog Valentina Dedića nije osnovana.

4. Optuženik se žali zbog pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja, s time da iz sadržaja žalbe proizlazi da samo polemizira s utvrđenjima prvostupanjskog suda na način da na drugačiji način analizira provedene dokaze, međutim, time nije doveo u pitanje pravilnost utvrđenog činjeničnog stanja od strane prvostupanjskog suda. Naime, optuženik tvrdi da je prvostupanjski sud pogrešno utvrdio odlučnu činjenicu o nepostojanju duga između optuženikovog oca i oštećenika. U tom dijelu optuženik navodi da iz njegovog iskaza i iskaza njegovog oca, svjedoka Salka Dedića, proizlazi da je oštećenik imao poslovni dogovor s optuženikovim ocem vezano uz ugradnju polovnog motora u automobil. Za obavljeni posao oštećeniku je plaćeno, međutim, ubrzo se motor pokvario i svi obavljeni telefonski razgovori između oštećenika i Salka Dedića su bili u svezi povrata novca, odnosno besplatnog popravka automobila. Optuženik ističe da u inkriminiranom telefonskom razgovoru, koji ne osporava, nije spominjao novac i također navodi da je kazneno djelo navodno počinjeno 25. siječnja 2020., a da je uhićen tek nakon dva mjeseca za koje vrijeme uopće nije prišao oštećeniku niti je s njim komunicirao.

4.1. Prema mišljenju ovog drugostupanjskog suda, prvostupanjski sud je iznio jasne i potpune razloge za svoja utvrđenja na temelju kojih je izveo pravilan zaključak o kaznenoj odgovornosti optuženika. Optuženik ispušta iz vida sve dokaze u svojoj ukupnosti, a kada se isti analiziraju u međusobnoj povezanosti, kako je to pravilno učinio prvostupanjski sud, proizlazi zaključak da je počinio inkriminirano mu kazneno djelo. Naime, iz suglasnih iskaza oštećenika, optuženika, svjedoka Salka Dedića i Petra Đapjaša proizlazi da su na automobilu Salka Dedića obavljeni radovi ugradnje polovnog motora koje radove su međusobno dogovarali oštećenik i Salko Dedić i koje radove je Salko Dedić oštećeniku platio. Također proizlazi da se motor nakon 4-5 mjeseci pokvario i da je Salko Dedić s oštećenikom obavio više telefonskih razgovora u kojima je prvo tražio da mu oštećenik motor popravi o svom trošku, a kad je on to odbio tražio je povrat novca s kamatama, što je oštećenik također odbio. Kako to proizlazi iz iskaza oštećenika, prilikom zadnjeg telefonskog razgovora između njih dvojice, u kojem je Salko Dedić tražio od njega 5.000,00 kuna s kamatama, a što je oštećenik odbio, u razgovor se uključio optuženik na način da je uzeo očev mobitel i tom prilikom mu je prijetećim glasom rekao "Dajem ti rok do

17.00 sati da mi vratiš 5.000.00 kuna ili ću doći i propucat ću tebe i tvoju obitelj.“ Iz ovako utvrđenog činjeničnog stanja proizlazi da je sud izveo pravilne zaključke o kaznenoj odgovornosti optuženika za inkriminirano kazneno djelo. Naime, oštećenik je za optuženikovog oca obavio dogovoreni posao koji mu je Salko Dedić platio i u tom dijelu između njih ne postoje novčana potraživanja. Kada optuženik traži, uz upućenu prijetnju, novac i to u konkretnom slučaju bez obzira za sebe ili za svoga oca, ostvaruje obilježja inkriminiranog mu kaznenog djela jer između njih ne postoje međusobna potraživanja čega je optuženik i svjestan. Nezadovoljstvo optuženika i njegovog oca što mu se motor u automobilu pokvario nakon nekoliko mjeseci korištenja ne upućuje na zaključak da između njih postoje međusobna potraživanja. Ukoliko su optuženik ili njegov otac smatrali da oštećenik nije obavio radove kako su dogovorili trebao je protiv oštećenika pokrenuti sudski postupak. Imajući na umu da su se svi telefonski radovi vodili između oštećenika i Salka Dedića onda oštećenik nije imao razloga neosnovano teretiti upravo optuženika, koji razgovor optuženik s oštećenikom ne osporava, ali osporava da mu je uputio prijetnju. Okolnosti koje ističe optuženik da je uhićen tek nakon dva mjeseca i da u tom vremenu prijetnju nije ostvario niti je više s oštećenikom komunicirao te njegov navod da mu je u inkriminiranom telefonskom razgovoru oštećenik, što ovaj niti ne osporava, rekao „dođi kod mene ako si mangup“ nisu od značaja za utvrđivanje kaznene odgovornosti optuženika. Iz činjenice da je oštećenik rekao optuženiku da dođe kod njega ako je mangup proizlazi, kako to optuženik i tvrdi, da su se u tom razgovoru očito posvađali oko novca pa kada ga je oštećenik pozvao da dođe kod njega onda proizlazi zaključak, kako to navodi i oštećenik, da je optuženik oštećeniku prethodno rekao da će doći kod njega upravo radi ostvarivanja upućene prijetnje. Iz upućenih riječi i činjenici da su te riječi upućene nakon višestrukih potraživanja popravka motora i traženja novca od strane optuženikovog oca te u razgovoru kada su se posvađali, proizlazi da se radi o ozbiljnoj prijetnji smrću. Iz svega navedenog proizlazi da je prvostupanjski sud izveo pravilan zaključak da iz provedenih dokaza proizlazi da je optuženik počinio inkriminirano mu kazneno djelo iz članka 243. stavka 3. KZ/11 u svezi članka 34. KZ/11 za koje ga je i proglasio krivim. Prema mišljenju ovog drugostupanjskog suda, prvostupanjski sud je iskaze ispitanih svjedoka, oštećenika te optuženika detaljno analizirao i pravilno ih je ocijenio kako same za sebe tako i međusobnoj povezanosti te u svezi s drugim provedenim dokazima i dao je pravilnu ocjenu svih izvedenih dokaza na temelju kojih je ispravno analizirao i utvrdio činjenično stanje, na koje je pravilno primijenio kazneni zakon. Navedena utvrđenja prihvaća i ovaj drugostupanjski sud, slijedom čega žalba optuženika u tom dijelu nije osnovana.

4.2. S obzirom na činjenicu da se optuženik nije žalio zbog odluke o kazni, međutim, žalio se zbog pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja i povrede kaznenog zakona, ovaj drugostupanjski sud je imajući na umu odredbu članka 478. ZKP razmotrio i odluku o kazni. Prema mišljenju ovog drugostupanjskog suda prvostupanjski sud je ispravno utvrdio i ocijenio sve okolnosti o kojima ovisi vrsta i mjera kaznene sankcije te je optuženiku izrekao uvjetnu osudu na način da je osuđen na kaznu zatvora u trajanju 8 (osam) mjeseci uz vrijeme provjeravanja u trajanju 4 (četiri) godine. Tako izrečena kaznena sankcija primjerena je svim utvrđenim okolnostima i istom će se ispuniti svi zahtjevi specijalne i generalne prevencije, odnosno ta kaznena sankcija će u dovoljnoj mjeri utjecati kako na optuženika tako i na sve druge da shvate štetnost i pogibeljnost činjenja kaznenih djela.

5. Drugostupanjski sud ispituje presudu u onom dijelu u kojem se pobija žalbom i iz osnova iz kojih se pobija (članak 476. stavak 1. ZKP u svezi članka 467. ZKP).

6. Županijski sud u Zagrebu, kao drugostupanjski sud, ispitujući pobijanu presudu po službenoj dužnosti, u skladu s člankom 476. stavkom 1. točkama 1. i 2. ZKP, nije našao da bi bila ostvarena bitna povreda odredaba kaznenog postupka, niti povreda kaznenog zakona na štetu optuženika, na koje povrede drugostupanjski sud pazi po službenoj dužnosti.

7. S obzirom na navedeno trebalo je primjenom članka 482. ZKP odlučiti kao u izreci.

U Zagrebu, 21. srpnja 2026.

PREDSJEDNICA VIJEĆA:

Lidija Vidjak

Broj zapisa: **9-3088b-056aa**

Kontrolni broj: **0b78f-51eab-104f3**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Županijski sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.